

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 27

Utgitt 20 juli

1944

Innhold.

Side

Lov om rettergangsmåten i straffesaker for arbeidstjenestere- rettene	339
Forordn. om forskrifter nr. 6 etter lov nr. 1 om gjennomføring av loven om nasjonal arbeidsinnsats	344
Skr. om at bygningsloven og brannloven gjøres gjeldende for et strøk ved Opdal jernbanestasjon	346
» om vedtekt til bygningslovens § 63 i for Strinda	346
» om endr. av § 28 i politivedtekten for Tromsø	346
Forordn. om ukefredning for laks- og sjøaurefisket i en del av Driva (Sunndalselva)	346
Skr. om bandtvang for hund når bufe beiter i Vega	347

Lov om rettergangsmåten i straffesaker for arbeidstjenestere-
rettene. 30 mars. Nr. 4.

§ 1. Norges arbeidstjeneste skal i hvert arbeidsdistrikt ha en distriktsrett.

Retten settes med en arbeidstjenestedommer som formann og to arbeidstjenestemenn som domsmenn. Formannen skal fylle vilkårene for lagdommere. Formannen og en varamann for ham oppnevnes av Ministerpresidenten. De bør tilhøre Norges arbeidstjeneste.

Distriktsrettens formann kalles distriktsdommer i arbeidstjenesten.

Departementet for arbeidstjeneste og idrett oppnevner et utvalg av domsmenn ved hver distriktsrett og fastsetter antallet av domsmenn i utvalget. Utvalget skal bestå av minst to stabsoffiserer i arbeidstjenesten, to befalingsmenn av hver av de lavere grader og to menige. Domsmennene oppnevnes for ett år om gangen.

Menige domsmenn oppnevnes blant dem som utskrives til tjeneste for tjenestetiden, men ikke for lengre tid enn ett år.

I den enkelte sak tilkaller formannen domsmennene. En av dem skal være stabsoffiser. Den annen skal ha samme grad som, eller en grad høyere, enn tiltalte når han hører til Norges arbeidstjeneste.

30 mars. § 2. Norges arbeidstjeneste skal ha en landsrett for hele
Nr. 4. riket. Retten har sete i Oslo, men kan holde rettsmøte på
ethvert sted i riket.

Retten settes med to dommere i landsretten og tre arbeids-
tjenestemenn som domsmenn. Dommerne i landsretten skal
fylle vilkårene for høyesterettsdommere. De oppnevnes med
to varamenn av Ministerpresidenten. De bør tilhøre Norges
arbeidstjeneste. En av dommerne oppnevnes som rettens
formann.

Landsrettens formann kalles lagmann i arbeidstjenesten
og meddommeren lagdommer i arbeidstjenesten.

Departementet for arbeidstjeneste og idrett oppnevner et
utvalg av domsmenn for landsretten. Utvalget skal bestå av
et tilstrekkelig antall befalingsmenn av hver grad og av me-
nige i arbeidstjenesten. Domsmennene oppnevnes for ett år om
gangen; § 1, femte ledd, gjelder tilsvarende.

I den enkelte sak tilkaller formannen domsmennene. Minst
to av domsmennene skal være stabsoffiserer. Den tredje skal
ha samme grad som, eller en grad høyere, enn tiltalte når
han hører til Norges arbeidstjeneste. Ingen av domsmennene
skal ha lavere grad enn tiltalte.

Når formannen har forfall eller er ugild, skal den annen
dommer i landsretten gjøre tjeneste som formann. Hvis begge
dommere har forfall eller er ugilde, skal den eldste av vara-
mennene gjøre tjeneste som formann.

§ 3. Ved arbeidstjenesterettene behandles straffesaker
mot personer som hører til Norges arbeidstjeneste for over-
treddelse av bestemmelsene i:

- 1) forordning om forbrytelser og forseelser i arbeidstjenesten
av 14 juni 1941,
- 2) den alminnelige borgerlige straffelovs kapitel 15 falsk for-
klaring, kapitel 16 falsk anklage, kapitel 18 dokument-
falsk, kapitel 22 forbrytelser mot liv, legeme og helbred,
kapitel 23 ærekrenkelser, kapitel 24 underslag, tyveri og
naskeri, kapitel 26 bedrageri og utroskap, kapitel 35 for-
seelser mot den alminnelige orden og fred, kapitel 37 for-
seelser mot den alminnelige tillit, kapitel 39 forseelser
mot person, kapitel 40 forseelser mot formuesrettigheter,
såframt forbrytelsen er forøvet mot Norges arbeidstje-
neste eller mot noen som hører til Norges arbeidstjeneste.

§ 4. Når arbeidstjenestens tarv tilsier det, kan general-
jurisdiksjonsjefen med riksadvokatens samtykke bestemme
at overtredelse av andre straffebestemmelser enn de som er
nevnt i § 3 og overtredelser som er foretatt av personer som
ikke hører til Norges arbeidstjeneste, skal behandles ved ar-
beidstjenesterettene etter bestemmelsene i denne lov.

Generaljurisdiksjonsjefen kan gi tillatelse til at over- 30 mars.
 tredelser som etter denne lov hører under arbeidstjeneste- Nr. 4.
 rettens pådømmelse, forfølges av den vanlige påtalemyndig-
 het for de alminnelige straffedomstoler.

Hvis tiltale er reist, kan en sak ikke uten rettens sam-
 tykke overføres fra de alminnelige straffedomstoler til arbeids-
 tjenesterettene, eller omvendt.

§ 5. En straffesak som nevnt i § 3 nr. 2 behandles bare
 ved arbeidstjenesterettene når påtalemyndigheten ved arbeids-
 tjenesterettene i tiltalebeslutningen gir uttrykk for at det i
 tilfelle av domfellelse ikke bør idømmes strengere straff enn
 fengsel i 3 år.

Hvis siktete trer ut av arbeidstjenesten før tiltale er reist,
 behandles saken ikke etter reglene i denne lov, med mindre
 generaljurisdiksjonsjefen bestemmer dette i medhold av § 4.

§ 6. Ved distriktsretten behandles saker mot tiltalte som
 hører til Norges arbeidstjeneste og som har grad fra menig
 til og med troppfører, eller tilsvarende grad i Kvinnelig ar-
 beidstjeneste, samt mot fastlønt og engasjert personell uten
 grad i Norges arbeidstjeneste.

Ved distriktsretten behandles også saker mot tiltalte som
 ikke hører til Norges arbeidstjeneste.

§ 7. Landsretten behandler i første instans saker mot til-
 talte som har nestsveitførers grad eller tilsvarende grad i
 Kvinnelig arbeidstjeneste eller høyere grad. Sak mot flere til-
 talte reises ved landsretten, hvis noen tiltalt har nestsveit-
 førers grad eller tilsvarende grad i Kvinnelig arbeidstjeneste,
 eller høyere grad.

Generaljurisdiksjonsjefen kan bestemme at en sak som
 hører under distriktsretten skal behandles av landsretten i
 første instans. Han kan også bestemme at en sak som hører
 under landsretten skal behandles av distriktsretten i første
 instans. Hvis det i så fall ikke ved distriktsretten finnes slike
 domsmenn at retten kan sammensettes som nevnt i § 1, siste
 ledd, oppnevner Departementet for arbeidstjeneste og idrett
 for det enkelte tilfelle de domsmenn som trenges.

Landsretten behandler anke og kjæremål over distrikts-
 rettens avgjørelser.

Landsrettens avgjørelser er endelige.

§ 8. Generaljurisdiksjonsjef og jurisdiksjonsjefer er sje-
 fen for Norges arbeidstjeneste og distriktsjefene.

I saker som hører under arbeidstjenesterettene, er gene-
 raljurisdiksjonsjefen og under hans overledelse jurisdiksjon-
 sjefene påtalemyndighet. Generaljurisdiksjonsjefen kan gi be-
 falingsmann i arbeidstjenesten myndighet til å foreta etter-
 forskning.

30 mars. Jurisdiksjonsjefene kan ikke reise tiltale for landsretten
Nr. 4. for arbeidstjenesten.

Generaljurisdiksjonsjefen kan gi alminnelige forskrifter og særlige pålegg om jurisdiksjonsjefenes utøving av påtalemyndigheten.

§ 9. Påtalemyndigheten kan bestemme at spørsmålet om å illegge refselse for disiplinærforseelse skal behandles og avgjøres av arbeidstjenesterettene. Distriktsrettens dommer i sak om refselse kan ikke påankes.

Før hovedforhandlingen i sak om refselse er avsluttet, kan påtalemyndigheten beslutte tiltale med påstand om straff. Saken fortsetter i så fall for den samme rett som straffesak. Tiltalte kan forlange slik utsettelse som er nødvendig for at han kan forberede sitt forsvar.

§ 10. Når påtalemyndigheten forlanger det, kan retten i en straffesak illegge refselse for disiplinærforseelse såframt tiltalte frifinnes for straff og frifinnelsen ikke har sin grunn i at retten ikke har funnet det bevist at tiltalte har begått handlingen.

§ 11. Rettens formann foretar etter påtalemyndighetens ordre etterforskning i saker som hører under arbeidstjenesterettene. Han kan foreta etterforskningskritt uten å holde rettsmøte. Han kan kreve politiets bistand til etterforskningen.

Når etterforskningen er avsluttet, forelegger han saken for påtalemyndigheten med forslag om det skal utferdiges forelegg eller reises tiltale.

§ 12. Det er ikke nødvendig at påtalemyndigheten møter ved hovedforhandling og ankeforhandling for arbeidstjenesterettene. Rettens formann utvikler hva det er tiltalens gjenstand og angir de bevis som vil bli ført.

Etter at bevisførselen er slutt får forsvareren ordet en gang.

For øvrig skal, når intet annet er bestemt, saker som hører under distriktsrettene behandles etter reglene om straffesaker for herreds- og byrett og saker som hører under landsretten etter reglene om straffesaker for lagmannsrett.

§ 13. De offentlige forsvarere ved herreds- og byrettene i et arbeidsdistrikt og de offentlige forsvarere ved lagmannsrettene skal være offentlige forsvarere ved henholdsvis distriktsretten og landsretten.

Ved straffeforfølgning i saker som hører under arbeidstjenesterettene, kan enkeltstående rettergangskritt foretas ved herreds- eller byretten.

Når hovedforhandling berammes, skal generaljurisdiksjonsjefen i saker for landsretten og jurisdiksjonsjefen i saker for distriktsretten godkjenne tid og sted for møtet.

Ved hovedforhandlingen og ved ankeforhandlingen ved 30 mars. landsretten settes arbeidstjenesterettene med domsmenn. Når Nr. 4. påtalemyndigheten eller siktete krever det eller retten ellers finner det ønskelig, kan den tilkalle domsmenn også i andre tilfelle.

§ 14. Retten kan ved kjennelse beslutte forhandling for lukkede dører når arbeidstjenestens tarv eller andre offentlige hensyn krever det.

Arbeidstjenesterettens avgjørelser treffes ved stemmeflerhet. Dette gjelder også når landsretten treffer fellende avgjørelse av skyldspørsmålet. Når landsretten skal treffe avgjørelse i et tilfelle hvor retten ikke er satt med domsmenn, og dommerne ikke blir enige om avgjørelsen, skal domsmenn tilkalles.

I dommer og kjennelser av arbeidstjenesterettene skal grunnene ikke inneholde opplysning om hvorvidt avgjørelsen er enstemmig. Den eller de dommere som er uenig i avgjørelsen kan ikke kreve inntatt i dommen eller kjennelsen noen redegjørelse for sin mening. Dog kan de forlange at slik redegjørelse tas inn i en særskilt protokoll som oppbevares av rettens formann. Dens innhold må ikke meddeles andre enn påtalemyndigheten. Om avstemningen skal dommerne og domsmennene, samt i tilfelle påtalemyndigheten, bevare taushet.

§ 15. Anken kan grunnes på feil ved avgjørelsen av bevissspørsmål, feil i rettsanvendelsen, saksbehandlingen eller straffutmålingen.

Til anke fra tiltalte som alene grunnes på at et bevissspørsmål som hører under skyldspørsmålet er uriktig avgjort, kreves samtykke av landsrettens formann i de tilfelle som er nevnt i straffeprosesslovens § 400, annet ledd, og i forordning om lagmannsrettene i straffesaker av 3 september 1941 § 5.

Anken behandles etter de regler som gjelder for anke til Høyesterett når ikke annet følger av denne lov.

§ 16. Anken sendes til landsrettens formann. Retten kan avgjøre anken uten domsmenn og uten ankeforhandling i samvar med reglene i straffeprosesslovens § 387, annet til fjerde ledd, om kjæremålsutvalgets adgang til i herreds- og byrettsaker å avgjøre en anke for Høyesterett.

I ankesaker kan etter rettens bestemmelse mottas forklaring av tiltalte og foretas avhøring av vitner og sakkyn-dige umiddelbart for den dømmende rett, og retten kan foreta granskning med eller uten befaring av åstedet.

Når landsretten ikke avviser eller forkaster anken, skal

30 mars. den så vidt mulig selv avsi dom i saken og ikke vise den
Nr. 4. til ny behandling ved distriktsretten.

§ 17. Straffeprosesslovens kapitel 30 gjelder tilsvarende for saker som hører under arbeidstjenesterettene.

Distriktsrettens dommer kan ikke fullbyrdes før de er godkjent av jurisdiksjonsjefen. Landsrettens dommer kan ikke fullbyrdes før de er godkjent av generaljurisdiksjonsjefen.

Blir en dom ikke godkjent kan generaljurisdiksjonsjefen eller vedkommende jurisdiksjonsjef innen den frist som er satt for anke fra distriktsretten til landsretten kreve at en sak som er avsluttet ved dom eller kjennelse skal gjenopptas til fornyet prøvelse av en grunn som han anser fyldestgjørende. Oversittes fristen blir dommen å fullbyrde.

§ 18. Domstollovens og straffeprosesslovens regler gjelder tilsvarende så langt de passer og såframit ikke annet er bestemt i denne lov.

§ 19. Når tiltale i en sak som etter reglene i denne lov hører under arbeidstjenesterettens pådømmelse, er reist for de alminnelige straffedomstoler før denne lovs ikrafttreden, fortsetter behandlingen av saken for disse etter de vanlige regler. Når hovedforhandling ikke er berammet, kan dog generaljurisdiksjonsjefen bestemme at behandlingen skal fortsettes ved arbeidstjenesterettene etter bestemmelsene i denne lov.

§ 20. Denne lov trer i kraft fra den tid Departementet for arbeidstjeneste og idrett bestemmer. Fra samme tid oppheves § 7 i forordning om forbrytelser og forseelser i arbeidstjenesten av 14 juni 1941.

Oslo 30 mars 1944.

Quisling.

Ministerpresident.

Axel Stang.

Sjef for Departementet for arbeids-
tjeneste og idrett.

Ø. Lundesgaard.

11 juli. **Forordning.** (Sosialdepartementet.)

Forskrifter nr. 6 etter lov nr. 1 av 23 februar 1943 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats.

*Påleggsvederlag til personer som blir utskrevet til
nasjonal arbeidsinnsats.*

§ 1. Den som blir utskrevet til nasjonal arbeidsinnsats ved pålegg etter midlertidig forordning av 9 juli 1941 om arbeidshjelp til særlig samfunnsviktige arbeidsoppgaver kan

etter søknad tilstås et vederlag for det inntektstap som er en følge av det pålagte arbeid. 11 juli.

§ 2. Vederlaget tilstås bare den som forsørger hustru, barn eller foreldre.

§ 3. Vederlaget utgjør kr. 2 pr. arbeidsdag. For hvert barn under 16 år som arbeidstakeren forsørger kan ytes et tillegg stort kr. 0,50 pr. arbeidsdag. Dessuten kan i visse tilfelle ytes et ytterligere tillegg pr. arbeidsdag som husleie-tilskott.

Vederlaget kan også tilstås for sykedager.

§ 4. Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd kan, etter innstilling fra distriktskontorsjefen, i særlige tilfelle bestemme at det skal utbetales vederlag i større utstrekning enn etter reglene ovenfor, såframt dette er nødvendig for å unngå at den utskrevne og hans familie kommer i økonomisk nød, må avbryte sine barns utdannelse, fraflytte leiligheten eller liknende.

§ 5. Vederlagets størrelse fastsettes av distriktskontoret for arbeidsformidling. Distriktskontorets avgjerd kan ankes inn for Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd til endelig avgjerd.

Vedtak om løpende vederlag skal revideres månedlig. Det kan til enhver tid endres av vedkommende myndighet.

Vederlaget utbetales minst en gang hver måned av arbeidsløshetsstrygdens fond ved trygdekassen i den kommune der familien bor mot seinere refusjon av det offentlige.

§ 6. Reglene i forordningen gir ikke rettskrav på vederlag.

§ 7. Offentlige og kommunale myndigheter, bedrifter, enkeltpersoner og institusjoner plikter å gi arbeidsformidlingen opplysninger og annen hjelp som den trenger for å gjennomføre denne forordning. Den som forsettlig eller uaktsomt gir uriktige eller ufullstendige opplysninger eller som medvirker hertil pådrar seg straff etter bestemmelsene i den alminnelige borgerlige straffelov.

§ 8. Direktoratet for arbeidsformidling og arbeidsløshetsstrygd gir de nærmere regler som gjennomføringen av disse bestemmelser krever.

§ 9. Forskrifter nr. 5 etter lov nr. 1 av 23 februar 1943 om gjennomføring av loven om alminnelig nasjonal arbeidsinnsats oppheves.

Oslo 11 juli 1944.

J. A. Lippestad.

11 juli. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet.**

Med heimel i bygningsloven av 22 februar 1924 § 1 og brannloven av 15 august 1908 § 65 gjør departementet med dette de nevnte lover gjeldende for et strøk ved Opdal jernbanestasjon i Opdal herred, Sør-Trøndelag fylke, innenfor disse grensene:

Fra et punkt A ved Dovrebanen 40 m sørøst for Almdalsvegens kryssing av Dovrebanen følger grensen Dovrebanens nordvestre grense 2600 m til punkt B ved Brennan, bøyer der av nordvestover i rett linje 1400 m til et punkt C beliggende på Røtveg ved gamle kongeveg rett opp for brua over Alma, bøyer her av nordøstover langs nordvestre grense av gamle kongeveg 2520 m, til et punkt D på eiendommen Slettevold, bøyer der av sørøstover i rett linje 800 m til utgangspunktet A.

Grensene er innlagt på et kart som oppbevares i departementet.

12 juli. **Skrivelse fra Innenriksdepartementet.**

Med heimel i bygningslovens § 3 stadfester departementet med dette vedtak av ordføreren i Strinda herred, Sør-Trøndelag fylke, 2 juni 1944 om vedtekt til lovens § 63,1 for herredet.

Vedtekten lyder så:

I strøk som ved reguleringsplan eller vedtekt er utlagt til industristrøk, må det ikke oppføres boligbygg.

12 juli. **Skrivelse fra Politidepartementet.**

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, jfr. lov nr. 6 av 28 mai 1881 om politivedtekter for rikets ladesteder, stadfester departementet vedtak av ordføreren i Tromsø, gjort i byting 12 mai 1944, om endring av § 28 i politivedtekten for byen.

Etter endringen lyder § 28, punkt 3, slik:

Å la hunder gå løse på offentlig gate, veg eller plass i tiden fra 15 mai til 15 september.

14 juli. **Forordning. (Landbruksdepartementet.)**

Ukefredning for laks- og sjøaurefisket i en del av Driva (Sunnalselva).

I medhold av lov om laks- og sjørretfiskeriene m. v. av 27 februar 1930 § 39 c, jfr. § 39, siste ledd, jfr. Ministerpresidentens beslutning av 11 juni 1942, fastsettes slik ukefredning for laks- og sjøaurefisket i den del av Driva (Sunnalselva) som ligger i Møre og Romsdal fylke:

I.

14 juli.

I året 1944 skal den ukentlige fredning for fiske med drivgarn, kastenot og teine være fra torsdag kl. 18 til mandag kl. 18.

II.

Brudd på denne forordning straffes i samsvar med lakselovens kapitel 6.

III.

Denne forordning trer i kraft straks.

Oslo 14 juli 1944.

Th. J. O. Fretheim.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

14 juli.

Herved stadfestes vedtak av 16 juni 1944 av ordføreren i Vega herred, Nordland fylke, der det i medhold av § 3, 2 ledd, i lov av 9 juli 1926 om ansvar for skade på bufe ved hund er bestemt at enhver eier eller besitter av hund i herredet skal holde hunden i band eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter (1 mai—31 oktober).

Denne bestemmelse skal dog ikke gjelde for hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besitter.

Forordning. (Trafikkdepartementet.)

28 juni.

Omseining og bruk av generatorbrensel.

I medhold av lov av 9 mars 1944 om sikring av landets forsyning med mineraloljer, gassol og motorbrenstoffer o. v. bestemmes:

- § 1. Ved generatorbrensel forstås i denne forordning:
 1. Ved (knott) som brukes til drivstoff for generatorer av enhver art.
 2. Trekull, herunder avfallstrekull.

§ 2. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra generatorbrensel til forbruker uten at mottakeren samtidig leverer gyldig kjøpslegitimasjon for det kvantum som leveres. Hvis legitimasjonen er rasjoneringskort, skal overdrageren samtidig klippe merker av mottakerens rasjoneringskort for det kvantum som leveres. Det er forbudt å levere generatorbrensel til forbruker mot løse merker.

Kjøp eller annet erverv i stikk med bestemmelsen i første ledd er forbudt.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

§ 3. Det er forbudt å selge eller på annen måte overdra generatorbrensel til forbruker uten at mottakeren samtidig leverer gyldig kjøpslegitimasjon for det kvantum som leveres.